

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
8:20	6:39	בית שמש
8:23	6:30	בני ברק
8:21	6:47	חיפה
8:21	6:41	טבריה
8:19	6:38	יבנאל
8:19	6:26	ירושלים
8:20	6:31	מודיעין עילית
8:19	6:37	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 13, גליון 28 (646)

פרשת תזריע, ד' ניסן, שנת תשפ"ד לפ"ק

שיעורים כסדרן: נ"י: שופטים יט - כ | בבלי: בבא מציעא מה | ירושלמי: עירובין ל' | תוספתא: בבא קמא יא | רמב"ם: כלאים ב

מוהרא"ש מספר

לשון הרע

האסור לדבר לשון הרע הוא העון הגדול ביותר מכל העוונות שבְּעוֹלָם. חז"ל אמרו (ערכין ט"ו): שְׁלֹשון הָרַע חֲמור יוֹתֵר מִשְׁלֹש הָעֲבִירוֹת הַחֲמורוֹת. עוד אומרים חז"ל (פסחים ק"ח) שְׁמִי שְׂמִדְבָר או שוֹמֵעַ וּמְקַבֵּל לְשון הָרַע, רָאוּי לְהִשְׁלִיכוֹ לְכַלְבִּים. כי זה הדרך של הכלבים שהם תמיד נובחים, ואותו דבר מי שמתעסק בלשון הרע, הוא תמיד עסוק בלנבח על אנשים, ולכן זה עונשו.

לצערנו כל אחד נכשל בזה, אחד יותר ואחד פחות. חכמינו הקדושים אמרו (בבא בתרא קס"ה): בלשון הרע כלם נכשלים, כי אין לה אדם שיהיה זה עונשו.

<<<<

מילה של התחזקות

אל תעשה חשבונות עם פתקים, לא מרויחים כלום מלחשוב שוב ושוב כמה החיים עולים וכמה מרויחים, צריכים לעשות

אנחנו כבר עומדים בשלשים יום קודם הפסח וכבר עוסקים בלבער את החמץ וכו', אבל צריכים לזכור מה רבי נתן אמר למישהו שהגיע אליו והתלונן שאין לו כסף לפסח, רבי נתן חזק אותו ואמר: "לפסח יהיה, אבל מאיפה לוקחים את הפסח בעצמו?" רואים בחוש כשפוגע חג הפסח שלמעשה יש לכל אחד יין, מצות וכל טוב וטוב; יהודים מחלקים הרבה כסף לצדקה, מחלקים מצות וכל סוגי המאכלים וכו', אמר רבי נתן: "לפסח יהיה, אבל מאיפה לוקחים את הפסח בעצמו?" מאיפה לוקחים את הפסח - את הדבור אל השם יתברך. אנחנו צריכים לבקש מהשם יתברך: "רבונו של עולם, עזור לי שאזכה לדבר אליך ואזכר שאף אחד לא יכול לעשות לי כלום, עזור לי שאזכר שהכל מגיע ממך. תעזור לי השם שאזכה לעינים טהורות, מח טהור ולב טהור, עזור לי שאוכל לטהר את האיברים שלי שלא יהיו בהם חמץ מהיצר הרע".

ווארט על הפרשה

בָּדַד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ. הַמְצוּרֶע צָרִיף לְשִׁבְתָּ בּוֹדֵד וּמִבְּדָד מֵאֲנָשִׁים. מוהרא"ש מסביר זאת לפי מה שרבינו אומר (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן י"ד) אם אדם רוצה שלום, הוא רוצה לחיות בשלום עם אנשים אחרים, עם משפחתו, ובין אדם לעצמו, צריכים שיהיה לאדם יראת שמים הוא צריך לזכור ולדעת תמיד שרק השם יתברך מנהיג את העולם, וברגע שהוא מחדיר זאת במוחו אז הוא כבר לא רב עם אף אחד, כי הוא יודע שאף אחד אינו אשם כלל, את הכל מנהיג רק השם יתברך לטובה.

בין שלושה סוגי השלום שרבינו מזכיר, שלום עם אחרים, שלום בבית, ושלום עם עצמו; בודאי שהכי קל זה לחיות בשלום עם אנשים אחרים, כי הרי האדם לא משעבד לאף אחד, ואם הוא לא מסתדר עם מישהו, אפשר ללכת לצד השני, שלא יהיה לו שום קשר אתו, לפעמים טוב יותר למען השלום להתרחק קצת מהשני, כך לא ריבו, וזה סימן שיש לאדם יראת שמים, שהוא מתחמק מכל סוגי המחלוקות.

אבל כשזה מגיע לבית, צריכים שלום בית, זה קצת יותר קשה, אי אפשר להתחמק מזה, צריכים להתנהג בחכמה ולודא שתהיה שלום בבית, זהו יסוד גדול בעבודת השם, אדם שאין לו שלום בית לא יכול לעבוד את השם כראוי, אין לו ישוב הדעת ללמוד ולהתפלל, ולכן צריכים הרבה לבקש על זה, לעשות את כל הפעולות שבְּעוֹלָם שְׂתִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבֵית, זה הסימן שיש אכן לאדם יראת שמים.

הכלל הכי חשוב בשלום בית הוא "תהיה חכם אל תהיה צודק", מי שנושא להיות צודק בבית, נושא אחר כך בלי בית בכלל... אפילו שהאדם בטוח בעצמו שהוא צודק, עליו תמיד לותר ולתת לאשתו להיות צודקת, כי אם לא אז רק הוא בעצמו יסבל מזה, עם מעט שכל מותרים, ויש שלום נעים בבית. אבל סוג השלום הכי קשה זה להיות בשלום עם עצמינו, כי כשאדם חוטא חס ושלום, נכנסים לו למח כל סוגי מחשבות של יאוש וחלישות הדעת, הוא חושב שהוא לא שווה כלום, הוא כבר לא יצליח אף פעם, זה כאילו מישהו עומד לו על הראש ומשפיל אותו כל הזמן, אבל הוא לא יכול לעזב את ההוא, כי זה הרי הוא בעצמו. וצריכים להתגבר גם על זה, להגיד לעצמנו: "אני פן טוב, אני פן יכול להיות צדיק, אני גם יכול להיות יהודי כשר, אני גם יכול לזכות לכל הדרגות בעולם הזה" ואם מתגברים יותר ויותר, בודאי יגיעו בסוף לכל הדרגים הטובים שרק אפשר להגיע.

אבל כדי להגיע לכל הדרגים האלו צריכים אמונה חזקה, פשתיים עם הקדוש ברוך הוא, זוכרים שהכל בידי הקדוש ברוך הוא, ובצורת השם יכולים להגיע להכל.

הרי המצורע נענש על שדבר לשון הרע, ועשה מחלקת ומריבות בין אדם לחברו, וזה נובע כי הוא שכח מהשם יתברך, הוא לא זכר שרק השם יתברך מנהיג הכל, ולכן תקונו שיצא מחוץ למחנה, שיהיה מפרד ומבדד מבני אדם, הוא לא יכול לדבר עם אף אחד, הוא לא יכול לעשות מחלקת, רק דבר אחד הוא יכול לעשות, הוא יכול להתבונן ולראות שיש בורא לעולם ורק אליו אפשר לדבר.

לכן אומר הפסוק, בָּדַד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ. אז כשהמצורע יצא לבד, הוא יתחיל לדבר אל השם, וכך הוא יקבל יראת שמים, הוא יחזר בתשובה באמת ויפסיק לדבר לשון הרע ולעשות מחלקת, יהיה לו חיים טובים, מתוך שמחה ויראת שמים.

(תוך הנחל תזריע-מצרע תשס"א)

מכתב מראש הישיבה שליט"א

פרנסה מגיע מהשם יתברך

בצורת השם יתברך

יום ה' פרשת תזריע, כ"ח אדר ב', שנת תשע"ו לפ"ק

לכבוד יקירי נרו יאיר

מוהרא"ש ספר שיהודי הגיע פעם אל החפץ חיים זכרונו לברכה ופרץ בבכי, באמרו: "רבי המפרנסת שלי מתה!" ליהודי היתה פרה, והוא היה חולב אותה ומוכר את החלב, ומזה היה לו פרנסה, היום בבקר הוא נכנס לרפת ומוצא את הפרה שלו מתה, החפץ חיים רצה להרגיע אותו, אבל היהודי בוכה וצועק שהוא עומד למות מרעב כי אין לו כבר פרנסה, אומר לו החפץ חיים ז"ל: "המפרנסת שלך זה השם יתברך, והוא ימשיך לתת לך פרנסה, חס ושלום לחשב שהפרנסה שלך הגיע מפרה, אלא הדרך שהיה לך פרנסה היתה על ידי הפרה, ועכשיו הפרנסה שלך תגיע בדרך אחרת.

את הספור הזה צריכים להכניס בתוכנו היטב, שלא נחשב לרגע אחד שהפרנסה מגיעה מהעבודה, ואם יאבדו את העבודה מותו מרעב וכו', או מחשבות אחרות שנכנסות באדם: 'מה יהיה?' 'איך יהיה לי כסף?' אלא אדם צריך לסמוך על השם יתברך, ולהשם יתברך יש כבר את הדרכים שלו לעזור לאדם.

מוהרא"ש היה אומר כמעט בכל שיעור: "אם מתפללים במנין, מקבלים דבר שבמנין (כסף)", כי פרנסה לא תלויה בכלל בראש טוב או ידים טובות וכדומה, פרנסה מגיע מהשם יתברך, וכמה שהאדם מאמין יותר בהשם יתברך וסומך על השם יתברך, אזי השם יתברך לא יעזוב אותו, חז"ל אומרים (סנהדרין מו): "שכינה מה לשון אומרת, קלני מראשי, קלני מזרועי", הראש כואב לי, הידים כואבות לי; מוהרא"ש אומר שהפירוש בזה הוא, השם יתברך אומר: "כואב לי לשמוע איך אנשים אומרים שה'ראש' שלהם מביא להם פרנסה, או ש'הידים' המכשרות שלהם מביאות להם הצלחה. לכן מניחים תפלין על היד ועל הראש, כדי להראות: אני קושר את הידים שלי ואת הראש אל השם יתברך, כלומר, אני מאמין שהכל מגיע ממנו, כל ההצלחה והכשרונות שלי – הכל מהשם יתברך.

לכן אבקש ממך אחי אהובי, תתחזק ואל תשבר, ואל תחשב מה יהיה עם כסף, אלא תבקש מהשם יתברך ותראה נסים גדולים. יש ספור שמספרים לילדים לפני פסח, היה יהודי שהיה לו בית מרזח והוא התפרנס מזה; בקשי היה לו למחיתו. אבל היתה לו חזקה; לפני חג הפסח שאל אותו הפריץ: "מאיפה יהיה לך כסף לחג הפסח?" ענה לו היהודי בחיוד: "הקדוש ברוך הוא לא יעזוב אותי; הוא נותן לי פרנסה כל השנה והוא לא יעזוב אותי גם עכשיו בפסח". הפריץ התרגז על היהודי: "מה זאת אומרת שהשם יתברך נותן לך פרנסה? אני נותן לך פרנסה, ואם לא אני אין לך כלום!" והוא פטר אותו מפרנסתו, והיהודי נשאר בלי פרנסה. אבל היהודי לא אבד עשתונות אלא נשאר באמונה והמשיך לבקש מהשם יתברך שלא יעזוב אותו. הפריץ

נקי מעון לשון הרע, ועל כן צריכים לבקש ממנו יתברך בכל יום חק ולא יעבר, שביום הזה יהיה נצול מלשון הרע, הן שלא ידבר לשון הרע על זולתו, והן שלא יקבל לשון הרע מאחרים, ורק בעזרתו יתברך יכולים להנצל מזה.

וצריך לעשות לעצמו קביעות בכל יום כשקמים אחר אמירת ברכת התורה לומר גם תפלה לפניו יתברך, שישמר אותו שביום הזה לא יכשל בשום קבלת לשון הרע, ומכל שכן משום דבור של לשון הרע.

ואסור להשבר כשרואים שכן נכשלו עם לשון הרע, אלא להתחזק מכאן ואילך לא לדבר לשון הרע. כי אפילו שיזכה לומר לשון הרע אחד פחות ביום, גם כן שכרו גדול מאד, וגדל מעלתו בשמים אין לתאר ואין לשער כלל, ולכן צריכים להשתדל בכל פעם בנפרד לא לדבר מה שלא צריכים.

זה דבר פלא מאד – למה לשון הרע כל כך מתקבל על הלב? רואים שאדם שהוא כל כך גדול בתורה וביראה, ועושה טובות עם הבריות, וכשבא אחד ואומר עליו לשון הרע, הלשון הרע כבר מתקבל.

היצר הרע גורם לך שיהיה נעים לשמוע לשון הרע, ויקבלו זאת מיד. אבל אסור להקשיב לו, צריכים להתחזק לא לקבל שום דבור רע ששומעים על יהודי אחר, והעצה לזה היא רק תפילה, להתפלל הרבה אל השם יתברך.

יהודי צריך להרגיל את עצמו שלא תשמענה אזניו מה שאינו צריך לשמע, כי מאחר שנכנסו באזניו דבורים פגומים כאלו, הוא בסכנה גדולה, שלא יעשו רשם עליו לרעה, ושלא יבלבלו את מחו, כי הדבור יש לו כח גדול מאד.

וכמובא בזהר (תרו עה): "מאן דאדנוי רברבין, טפשא בליביה" – מי שאזניו גדולות, טפשות יש בלבו. הכונה לאנשים שיש להם אזנים גדולות לשמע כל מה שאחרים מדברים, זה אינו סימן של חכמה אלא של טפשות, כי חכם אמתי יושב בקרן זוית שלו, ואינו מבלבל עצמו עם מה שאחרים מדברים כלל, הוא יודע שמה שהוא צריך לשמוע – הוא ממילא ישמע, ומה שאינו צריך לשמוע – עדיף שלא ישמע.

רבינו ספר (ספורי-מעשיות, מעשה י"ג), מהבעטלער החרש, שלא היו נכנסים באזניו הדבורים של אנשי העולם כלל, אבל דיקא הוא היה חי חיים טובים באמת.

הבעל התניא ז"ע לא היה שומע טוב לעת זקנותו והוא אמר: "למה אני צריך לשמוע? הלא מה שאני רוצה לומר – אני אומר, ומה שהשני אומר – לא אכפת לי, ולכן, למה אני צריך לשמוע?"

הרב הקדוש רבי נחמן מהורדנקה, זכותו יגן עלינו, זקנו של רבנו, התפלל תמיד אל השם יתברך על דבר זה, שלא תשמענה אזניו מה שאינו צריך לשמע, וכן נתקיים אצלו.

שאלות ותשובות ברסלב

איך מתכווננים לחג הפסח מתוך שמחה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

קראתי מכתב שכתבתם איך זוכים לחג שמחה, זה מאד רגש אותי, לראות איך אפשר להתכוונן לחג ברוע ושמחה, יישר כח גדול.

רציתי לבקש אם אפשר לכתב לי יותר על גדולת חג הפסח, איך אפשר להתכוונן לחג כמו שצריך מבחינה רוחנית. ואם תוכלו לכתב לי איך צריך להתנהג עם ענין הנקיונות לכבוד פסח, איך עושים את זה בצורה נורמלית בלי שגעונות.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

צריכים לבקש הרבה מהשם יתברך לזכות להיות תמיד בשמחה; כשאדם שמח הוא שונה את כל הקליפות, ואין להן שום שליטה עליו, כי כל הענין של הסמ"ך מ"ם הוא עצבות ומרה שחורה, לכבות וללל, אבל אצל הקדוש ברוך הוא כתוב (דבר הימים א טו, כו): "עז וחדנה במקומו"; כמו שחז"ל אומרים (שבת ל): "אין השכינה שורה אלא מתוך שמחה"; כשאדם שמח הוא נמצא בקדושה, ולהפך כשאדם עצוב הוא נמצא בטמאה. זו הדרך שאדם יכול למדד את עצמו היכן הוא אוהז בעולם.

לכן צריכים לבקש הרבה מהשם יתברך על שמחה, כי זה המפתח לכל הדרגות ולכל הקדושות. כשאדם עובד את השם בשמחה, השם יתברך שומר עליו מכל רע, וזו שמירה מפגם הבריית, כמו שכתוב (תהלים קד, לד-לה): "אנכי אשמח בה", כשאני שמח עם השם יתברך, "יתמו חטאים מן הארץ", אין יותר עבירות, "ורשעים עוד אינם" (עין לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן קסט).

בפרט כשמתכווננים לחג פסח הגדול, שזוכים בו לצאת מהטמאה, כי בפסח כל יהודי הרי יוצא מגלות מצרים, כמו שחז"ל אומרים (פסחים קטז): "חייב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים", אז צריכים עוד יותר להתפלל על שמחה, כי באותו זמן, מגיע היצר הרע ומחפש איך להכעיס את האדם, וככה לגנוב ממנו את כל הדרגות והקדושות שלו, הוא מנסה לגרם לאדם שיכעס על הילדים שלו, או לסכסך בין הבעל והאשה וכו'.

לכן צריכים להיות בישוב הדעת ולזכור לא לצעוק ולהתרגז בבית; אנשים חושבים שאבק זה חמץ והילדים הם קרוב פסח. מוה"ר"א ש"ה היה אומר: "צריכים לזכור כשמנקים לפסח שאבק הוא לא חמץ, והילדים הם לא קרוב פסח", כמו כן צריך גם לזכור שמה שהו פעם הוא אסור מדאורייתא, ומשהו עצבות הוא חמץ גמור - על זה לא מועיל ביטול במשך כל השנה.

צריכים לשמוח עם המצוות בפשיטות, כי רבנו אומר (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן יב): "נעקר הידידות הוא רק לילך בתמימות ובפשיטות, בלי שום חכמות".

רבנו היה מאד נגד חומרות (עין שיחות ה"ן, סימן רלה): כי חז"ל אומרים (עבודה זרה ג.) "אין הקדוש ברוך הוא בא בטרוניא עם בריותיו" עוד אומרים חז"ל (ברכות כה.) "לא נתנה התורה למלאכי השרת". הקדוש ברוך הוא לא נתן את התורה למלאכים אלא לנו אנשים באופן שאנו יכולים לקיים את זה; זה לגבי סתם חומרות, אבל אפילו על מה שכתוב מהצדיקים הקדמונים (עין בספר חרדים, פרק סא) שראוי לכל אדם שיבחר לעצמו מצוה אחת, שבאותה המצוה יקדק הרבה ויקים אותה המצוה עם כל החמרות והקדושים, וכעין שמצינו בגמרא (שבת קיח): "אביה במאי זיהר טפי וכו'", ואף על פי כן אומר רבנו שגם באותה המצוה אל יפגם בחומרות של שגעון ושטות ומרה שחורות, רק יקדק בה בלי שגעון בכל החומרות, אבל בשאר כל המצוות אין צריכים להתמיר כלל. והלואי שנזכר לקיים את כל מצוות התורה כפשוטן ממש בלי שום חומרות; עיין שם.

התישב לספר את הכסף שלו, הוא לקח כל מטבע ונקש בו על השיניים שלו כדי לשמוע את הקול אם זה עשוי מזהב טהור או שזה מזף, לפריץ היה קוף וקוף הרי מחקה הכל, כשהפריץ יצא מביתו הקוף התחיל לאכול את מטבעות הזהב עד שהוא התפגור ומת, הפריץ קם בבקר וראה את הקוף שלו מוטל מת, הוא מאד כעס וחשב להציק ליהודי עם זה.

הוא לקח את הקוף המת וצוה למשרתו שיזרק אותו לתוך ביתו של היהודי. היהודי יושב בביתו, פתאום הוא שומע חבטה, הוא רץ לראות והוא רואה קוף מת מוטל על הארץ, הוא מיד זהה שזה הקוף של הפריץ, הוא מרים אותו כדי להוציא את זה והוא רואה שנופלות מפיו של הקוף מטבעות זהב, וכבר היה לו כסף עבור החג.

בליל פסח הפריץ רצה לראות מה קורה אצל היהודי; אז הוא הלך להסתכל וראה שהיהודי יושב כמלך עם אשתו וילדיו ליד שלחן ערוך לתפארת, כמו שכל היהודים נראים כמלכים בליל הסדר, הוא נכנס ושאל את היהודי מאיפה יש לו את כל זה? מספר לו היהודי כל הספור; והפריץ כבר היה חייב להודות שהקדוש ברוך הוא נותן פרנסה.

שואל אותי מישהו, למה רק פעם היו כאלה ספורים של קופים, והיום לא שומעים כאלה ספורים של קופים?! אני עונה לו: "יש לי בכל יום ספורים של קופים שהקדוש ברוך הוא עוזר לי, אדם לא קולט שהקדוש ברוך הוא עוזר לו בכל יום, הוא חושב שהוא מסתדר לבד, אבל אם מתכווננים רואים שהקדוש ברוך הוא עושה גם היום נסים ונפלאות.

יום טוב.

הקונטרס השבועי 'עצתו אמונה' מקבל ספונסרים

ששת ימי המעשה כבר הסתיימו להם, וסוף סוף שבת המלכה הגיעה, איזה תענוג, המתנה הכי יפה שהרבש"ע נתן לנו, יש לכל אחד קצת זמן לעצמו, לבית, לאשה והילדים, ולהקשיב להם, לשבת ברוגע כסעודות שבת, ולהיות עם ילדיו ביאבות ובנים, יום שמספיקים ללמוד קצת, ומתדלקים מחדש את הגוף ואת הנשמה, עם החוברת השבועית 'עצתו אמונה', אשר בתי הדפוס בארץ ובעולם מדפיסים כל שבוע במסירות נאמנה, וכל אחד שואב לעצמו עצות וחיוזוק, שנותן כוח להמשיך עוד שבוע.

למרבה הצער, יש כאלו שאצלם הסיפור קצת שונה. 'שבת קודש' פירושה "אסור לעשות את זה, ואתה לא יכול לעשות את זה", "אין לי עצבים לאשתי", "לאן אפשר ללכת כבר", "אולי איזה שלום זכור, קידוש, שבע ברכות וכדומה. עלינו להודות להקב"ה שאנו יודעים מהדרך המתוקה של רבינו. אבל לא לוקח הרבה זמן מהרגע שמפסיקים להקשיב לקול הצדיק, ומהרגע שהמכתבים של עצתו אמונה הופכים להיות חדשות ישנות, ומתחילים לחשוב "שוב פעם כותבים אותו דבר", "שוב פעם לדבר יפה עם האשה" ו"שוב פעם תודה להשם", ולא לוקח הרבה זמן עד שהשבת תיראה כמו אלו שבסיפור השני. לכן חייב האדם כל שבוע מחדש לתדלק את נשמתו, ולהתחזק ולהתחדש בכתחילה.

כעת ניתנת לאנשי שלומינו הזכות לקנות את זכות הוצאת הקונטרס של עצתו אמונה, היוצא לאור בכל שבוע ושבוע במסירות נאמנה. ראש הישיבה שליט"א מוסר נפשו לענות לשאלות הרבות המגיעות על שולחנו, ומכון עצתו אמונה ברוב כישורים ונאמנות בשיתוף עם קרן ההדפסה, משקיעים כל כוחם ומרצם שיצא הדבר נאה ויאה בשלימות נפלאה, לתפארת ולשם, כשולחן הערוך המוכן לאכול, ובזכותם אלפי אנשים מחיים את נפשם בכל שבוע.

על מנת לכסות את ההוצאות, ודרך אגב לתת לכולנו את האפשרות לרכוש את הזכות הגדולה הזו, יזכו אנשי שלומינו להיות בגדר "התורם השבועי", שתודפס על השער החיצוני באותיות גדולות ויפות, בפרט מתאים הדבר למי שנמצא בעת שמחה, ומחפש דרך להודות להקב"ה, ורוצה לעשות זאת במקום סעודת הודאה, או מי שזקוק לישועה, או לכל עניין אחר, שיצור קשר עם מו"ה שמעון עוזר פערל הי"ו בטלפון 053-3144442, ויוכל לתפוס את זכות הקונטרס, והודרו כל עוד ישנם מבוחר שבועות פנויים.

על ידי הפצת ספרי רבינו נביא את משיה צדקינו

"וגם בענין החומרות תרות בפסח לא היה מסכים כלל על המרבים לדקדק יותר מדאי ונכנסים במרה שחורות גדולות. ואמר שהוא בעצמו גם כן כבר היה שקוע בענין זה מאד שהיו עולים על דעתו חומרות תרות מאד מאד, ופעם אחד היה חושב מחשבות בענין הפנים על פסח שחשש שמא יש איזה משהו במים ששואבין, ואם יכין לו מים על כל ימי הפסח כמו שנהגין קצת, גם זה לא הוטב בעיניו, כי קשה לשמר היטב המים מערב פסח על כל ימי הפסח. ולא הוטב בעיניו שום מים רק מי מעין הנובעים ויוצאים והולכים ובאים מים חדשים בכל עת. אבל במקום שהוא זכרנו לברכה היה יושב לא היה שום מעין פנה, והיה בדעתו לנסע על פסח למקום שיש שם מי מעין פנה. כל כך נכנס בחומרות ומרה שחורות ודקדוקים תרים, אבל עכשו הוא מתלוצץ מזה כי אין צריכין לחפש אחר חומרות תרות, אפלו בפסח, כי עקר העבודה באמת הוא תמימות ופשיטות להרבות בתורה ותפלה ומעשים טובים".

כשאנו עומדים עכשו לפני חג כל כך קדוש צריכים לבקש הרבה מהשם יתברך שישמח עם המצוות, כפי שהאר"י ל' הקדוש אמר (עין הקדמת ספר תרדים) שהוא הגיע לכלל המדרגות שלו רק כי הוא שמח עם המצוות של השם יתברך, ואפלו אם היו נותנים לו את כל הפסח שבעולם הוא לא היה מנותר על אף מצוה.

כשיהודי שמח עם המצוות סימן שיש לו אמונה טהורה, ואין לו קשיות על השם יתברך, כפי שרבינו אומר (ספר המדות, אות שמחה, סימן א): "כשאדם עושה מצוה בשמחה, זה סימן שלבו שלם לאלקיו".

ה' יעזר שתצליח בכל הענינים.

מוהרא"ש מספר <<<< המשך

ופעם בהיותו יושב לפני רבו הבעל-שם-טוב הקדוש, זכותו יגן עלינו, עם כל התלמידים, התחיל הרבי למנות השבחים שלו לפני כל התלמידים, וראו כלם איך שהוא כופף שתי אזניו עם ידיו לשמע דברי רבו, והיה פלא בעיני התלמידים למה הוא עושה כזאת, ובפרט בשעה שהבעל-שם-טוב, זכותו יגן עלינו מדבר בשבחו, וענה ואמר להם הרבי: אל תקשו בעיניכם דבר זה, כי אין רבי נחמן שומע כלל מה שאני מדבר עכשו, כי הוא כבר פעל אצל השם יתברך, שלא תשמענה אזניו מה שאינו צריך לשמע, ולכן אינו שומע כלום, רק הוא רואה את שפתי נעות, והוא מטה אזן אולי יכול לשמע, אבל באמת אינו שומע כלום.

הסבה שהאדם עסוק לשמוע ולדבר שטיות זה רק כי הוא הולך בטל. כשאדם הולך בטל, הוא לא עושה כלום, הוא לא מרגיש ספוק בחיים, וזה גורם שהוא יתעסק בשטויות, הוא מקנה שפך הוא יקבל את הספוק שלו. אבל האמת היא שזה לא מביא לספוק, צריכים רק לבקש מהשם יתברך שיתעסקו עם דברים טובים, עם לימוד, עם תפילה, ועם מצות, זה כן מביא ספוק לאדם, ואם מקבלים ספוק מדברים טובים כבר לא חסר לדבר ולהתעסק עם שטיות.

אשרי מי שמבקש הרבה מהשם יתברך שהוא לא ידבר ולא ישמע מה שהוא לא צריך, אלא שיתעסק תמיד בדברים טובים. ואז יהיה לו טוב בעולם הזה ובעולם הבא.

(שיחות מוהרא"ש חלק ה' וחלק י"ב ערך לשון הרע, וחלק ט"ו ערך שמיעה)

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה נחמן ישראל יאקאבאוויטש הי"ו

קרית ברסלב
להולדת הבן למזל טוב

מו"ה חיים מרדכי אלבוים הי"ו ירושלים

להולדת הבן למזל טוב

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:40	20 ד' לאחר זמן הדה"נ מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לאחר הדה"נ ערבית בימי חול 19:30	בני ברק רח' ירושלים 2
---	21:00	10 ד' לאחר זמן הדה"נ	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
שמיעת שיעור יום א' בשעה 21:30	21:30	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
שמיעת שיעור יום ג' בשעה 20:30	20:00	20 דק' לפני השקיעה	9:40 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' ריב"ל 6
שיעור דף היומי בנהר הירדן 29/6	20:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לאחר הדה"נ	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה)
שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	ביתר רחוב אבא שאול 7/7
---	21:00	סעודה שלישיית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	---	סעודה שלישיית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	יבנאל רחוב המייסדים
---	---	סעודה שלישיית 10 דק' לפני השקיעה	---	---	

קוואל פון חיוזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד 079.70.400.69
ארה"ב | 212-444-9169 | ארגנטינה 451-152-354380
אנגליה | 03303502363 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462
חיוזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org | הודעות 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיוזוק יומי; נגונים; סיפורי תפילה; ועוד 079.70.400.66
ארה"ב | 212-444-9191 | ארגנטינה 541-152-354370
אנגליה | 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3461
לקבלת הגיליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com